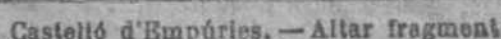

RECEIVED SOLOMONS ISLANDS

[illegible]

Als costats de la fornacina, que va cobrint-la per elegant dossier i flanquejada per pilastres amb imageria, tot és d'alabastre, s'hi aixequen uns massissos pinacles piramidals, reposant als d'ells sobre altres tants cossos com forma el bancal, quedant-ne altres dos, més endarrera al damunt d'altres cossos laterals. Tals pinacles, d'un art ben inferior a la dels segles anteriors, són la causa adicció i excusació, evitant molts elements gòtics, ja que és veu que resulten cosa anacrònica i feta per qui no entenia pas la manera com havien de ser els detalls. Consta que els vuit pinacles amb sos garlandes de fullatge i angelots, fets menats obrar pel domer Pauil Babin, en 1870, essent l'alcalde de Sagorça, treballat per l'escultor Tossa, de Caronja. Aquesta adicció, poc feta, de comper que hi fos una, al fons, de Castelló, però algú que no podia com polarse que tot la capella de la Verge restés sola sobre el bancal, sense elements que allà hi havia imageria que concebi tot el restaue. Es ben possible que, en lloc dels pinacles, degueren anar-hi uns paraments que presentessin, entre pilastres, en el frontó, dos o tres repartits en sis grups de dos superposats; havent d'haver-hi d'unes pilastres més en les grutes.

El bancal, amb una forma set i nou punts, és el mig més avançat que els altres i formant un semicercle. En el plafo mitger d'aquest, hi ha, en relleu, la Pietat de Crist, mostrada per un àngel en forma de l'Home dels Dolors, dessagnat i baixat de la creu. Als costats hi ha posades en contemplació i dirigides envers la representació del Redemptor, les imatges de la Virge adorant el fill i de la Verge amb el fill triat.

Una dosseta abriguen les matines decoracions, quedant encara, abans d'arribar als peus de la imatge de Maria, que hi ha al damunt, un espai ornat amb elements arquitectònics, que fan de penya a la ciutat escultural, i

l'avenir-se el contracte l'obra del restaue, aquesta era ja començada, havent-hi fet tot el bancal; ja que no es complien els començos de la «Càmbra de la Verge (Maria)» o siga la fornacina on havia d'anar la imatge, sens ésser feta aquesta i tot lo que havia d'anar sota d'aquesta.

Tras de les pedres d'os de Beudó fins a Castelló costa menys ser lliures engrugant-se a Peto Angles, «carnerius» de la vila de Perpinyà, acorralant-se que fou pagat pels consuls de Castelló. El rebut parla de que aleshores, en 1485, la Càmbra de la Verge «sens fabricar i en presentis ociositat».

El primer document en vista cita el nom de mestre Vicens Borrás, que dirigia l'obra. D'aquest, el clat «Llibre de comptes» que acosta de la tracta de la fabrica de calar, firmant sempre «per haver beutat el altar major y el Cambré de la Virgen de finta marmol». També afirma que després d'ello en firmà son fill Joan Borrás. I el llibre «Llibre» copia un d'aquests documents, que traduït del llatí ve a dir «Jo, (Vicens Borrás, mestre de cases (magister domorum) en altres temps de Castelló, i actualment de Figueras confesse i el compte a vosaltres el qual Joan Borrás, fill meu, Joan Ricard, blanquer, obrers en el present an de la iglesia de la Mare q. Déu hi la vila de Castelló, procurador, que compunt i a prorrata de les seixanta quatre lliures de moneda corrent i que m'estava obligada l'obra de la dita iglesia, per raó de la Càmbra de la Mare de Déu que jo vagi for (per meo vultu facto), m'entenguen a mi el present de lliures de moneda corrent i de l'obra volent i de l'obra de l'ella; o sien: quatre dels capítols fets per vosaltres; tres lliures i sis diners procedents de Joan Fun, major d'obra i alabador, en altre temps obrer (3) i tenia de les quantitats i diners per l' mateixa obra, e d'unes lliures, tres sous i quatre dners, procedents del Pa

En els seus components del tester, i en, en alt moltes i en figures que corporales, començant per l'Esquerre, el des de Jodes i captura de Jesús en l'Horri de Gethsemani, notant-se en l'arranjació de personatges alguns soldats habillats amb riques armadures. Segueix, molt maillada, l'escena de la flagel·lació de Crist, en què hi ha precisament la figura de Sant Il·luc, i a continuació la col·locació de Sant Joan Baptista, que havia de servir com a model, presentant-se en tal manera del lloc d'obra i, a la fi, el troncar-se, a penes que el mestre d'ella, l'altra representació que refereix la dolorosa via que feu Jesús a l'anar al Calvari, amb la creu al coll, quan mig caigut trobà les Santes Dones. Segueix, ja a l'altra part del cos central, el Calvari amb Crist crucificat, anells que li recullen la sang, els s'adresses, les Mares, Sant Joan i les llores. Ve encara el desenvolupament dels de Crist de la descensament i els dels de Josep i Nicodemus, simó altres joves, i el grup de les companyes de Maria de Jesús. En el darrer component, al peu de la creu, sostenint en sa mà el cos del Salvador, estant-hi presents els personatges de l'escena anterior. Uns dorsers de tres cares, amb trets, penades i frondes, abriguen els joves, que són descrits lleugerament. Entre ells hi ha tres que són molt maillats i esbocant; però als dos, en l'altre, encadenant que es tracia d'una obra que fou deguda a un valent artista i un pacient i tancat escultor. Cada relleu va posat sobre una represa pomposament tallada amb fullatges, quedant-hi al darrera, en bon relleu, tres mitges figures d'àngels mostrant el improrpietat o instruments de la passió de Jesús.

Als costats del bancal hi ha altres dues escenes relictants al Rememor, amb sos dorsers, represa i àngels, per l'estil dels del davanter.

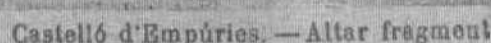
Se sab qu'com sobre la construcció d'aquesta singular obra escultòria, en

beit de la dita iglesia o d'els seus administradors. De lo que n'he fet apoc el dia 21 d'octubre de 1493. (4).

Es ben possible que la paga de seixanta quatre lliures fos una de les d'ores, ja que es donava deu anys d'après dels temps en que s'havia tractada la finquicia o compra de la dita obra, que encara restava per pagar cinquanta lliures i 5, en Borràs degué donar-hi en pagors de deu lliures, que eren les que la Universitat o comú de Castell d'Empúries donaven per un censal a que estaven obligats els obres de la iglesia. Es conserva la copia de document amb que el mestre escultor admet tal sistema de pagament, i explica prou bé com no pogué acabar-se tal retenció, i a la vegada demostra els treballs en que fou obligat a ocupar vint anys, sobre els d'altres antics.

El document, posat en català, diu: «I Vicenç Borràs, assentit i considerant que per la dita quantitat a mi deguda m'estaven obligats el Pa Senyot juntament amb l'Obra de la iglesia, i que en virtut d'un pacte entre mi i la Universitat de la vila o els seus consuls honorables, fou feta una concordia per la qual jo desobligava de tota obligació que estaven respectes a mi la dita Pa Senyot, i el consell de la vila, i els consuls de la dita iglesia, amb tal que fessen i em concedessen que pogués cobrar deu lliures anyals de censals que l'Obra nob de la dita Universitat, fins que jo fos satisfet de la cinquanta quatre lliures que a mi restaven sobre el virtut de la dita concordia; voluntàriament desllogi d'obligació que amb mi té el Pa Benet, i el falg consistir amb aquest document que tindrà per senyal».

De l'escultor Vicenç Borràs podem donar-ne una notícia desconeguda. Diem el mestre picapedrer, a 14 de setembre de 1455 concordia amb els consellers i obres de Vic, sobre acabar la font del Miradell, que ell mateix havia començada. L'acord l'obligava

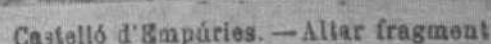

L'obra, fent-hi quatre clarabòies petites i quatre gàrgoles per llançar l'aigua desora, quies calava del espigues. L'espiga o pinacle seria un avut, un cap de drac, i segur era a la part llevant de la capçalera, amb un boló de pedra, en el qual havia de posar-hi una imatge del sòrdid i sant marçal amb el drach en forma que pot vent ni altra manera no busca quatuars. La font devia el Boerls embeïllar al entorn, segons era la de la plaça del Vi a Barcelona, fent-hi un sexagondro i a la manera dels de cup, així pugna ben nedejar, posant desguis aïetes a la font, una canal que prengués les aigües sobrants

Alguns dels elements d'aquesta font es conserven en el Museu Itinerari del Temple Romà, de Vich, entre els part de l'antiga alabastrina de l'Arcangel, i una Maria que li correspon. A més a més, de puntes en blanc, amb rodella, venient al dimoni en forma d'animalet, del qual es conserva el cap.

llada per ella i quan aquesta seria en-
tostada. En el semicòrcol ornamental
tentia Vescut de la Casa Reial Catalana
Anagnona, i la llegenda PAINE POUR
IOLE, que fou proposa iet net del du-
rer comte d'Urgell i fill de l'infant
Pere de Portugal (7). Consta que es
Comestable Pere fou elegit pels ca-
lans revoltats contre Joan II. pel 27
de gener de 1464, morint a Granollers
el 29 de juny de 1466.

Les fameuses ruines de la Rambla

És possible que la tal joia fos regala-
lada amb ocasió d'haver-se el diant
traslladada a l'Església de Sant Joan
de la batalla de Calatayud el
28 de febrer de 1495. El Comestable sortí
de Prats del Rei cap a Manresa. Gran-
ollers. Hostalric i Castell d'Empu-
ries, tenint-hi aquí resumada sa sort,
i des de la Guàrdia vella i l'ortella
preparà sa sortida amb de Guàrdia el
14 d'abril passant el 10 de maig setge
a la Bisbal, que se li rendí el 9 de
juny.

nostra de la moderna pintura catalana,
potser perquè foren els bascos els que
daren el cicle de lo pintoresco i el
entre els bascos hi ha valors propi-
per a sobreposar-se a aquesta inva-
que la perjudicaria notablement.

J. P.

Crònica

Un trase del bon amoniat ha estat la decisió la ciutat de la gent amiga de les coses d'origen per més d'un segle, publicades aquests dies en un llibre que aglutina la robada d'uns centres arquitectònics en un itinerari a la Rambla del Centre, Argentors prendrora.

[illegible]

Es un vell rocall del Roc de Santanyà, que al·lucina encara la nova travessa; un bell rocall per estristes i la gent amiga de les coses senyorel·les.

Resposta

Algunes de les nostres assídues lectores ens han preguntat que l'edició d'aquesta PAGINA la fessin de primers d'any, en format de mitjà full.

En Josep Aragay

En Josep Aragay, segons el seu viatge a des de Roma, per a l'Exposició a Anís, en resta algun temps estudiant les pintures de la Basílica.

L'Escala dels Bells Oficis
a la Sagrada Família

Dies passats, els alumnes de l'Escola dels Bells Oficis, amb el seu professor, don F. Gellí, director de la mateixa, visitaren les obres dels pintors catalans que s'han anat acumulant a la capella de la cinquena nau. Allí, el nostre senyor Gaudí, qui donà una bella explicació de les seves fets i d'altres, ens presentà:

Es curiós observar com en el cas de Bascoia, igual que a Catalunya, les corrents de la pintura francesa moderna hi han influït d'una manera vigorosa, desenvolupant una sèrie de valors espirituals que, al posar-se en moviment, produïen una nova sensibilitat.

produccion obres d'un valor ben personal, no obstant.

L'art dels bassos és un art mancat de fineses. La sensibilitat dels francesos es substituïda per una mena de vigor excessiu, una força que als bassos, al sentir-se l'artífex de la seva obra, els fa perdre la sensibilitat.

Concurs Mestiere

A l'Acadèmia de Belles Arts, al segon grau, hi han expedides tres classes de concurs, part en el Concurs de paisatges al Pencil i a l'aquarel·la, i part en el Concurs de paisatges al Pencil i a l'aquarel·la, i part en el Concurs de paisatges al Pencil i a l'aquarel·la.

se l'anima esperada per l'art francès, els passa exactament igual que als alemanys. La comparança, al nostre veure, no pot ésser més justa, i salvant aquests casos, els seus expositors en general revelen aquest caràcter.

Dius al començ de l'Exposició, que

Dins el conjunt de l'Exposició, són especialment interessants els quadres d'Artista, «Salida de las Sanchas» (18), d'una profunda armonia i «El muélo de Ondarra» (17). Els quadres números 23, 24, 25, 26, de Echevarría, la més interessantíssima obra de l'itinerari guanyés

Los poemas de Portales Murrino (quindici-
del '54 al '69), agitan y susceptible a
las influencias de los movimientos es-
pañoles de Francia (sovint excessivament),
L'Ortiz de Urbina, amb els quadres
«Carmen» (80) i «Naturalesa muerta»
(82). En Guevara, existint en els seus

Unió de Fotògrafs

Els tallers més importants de Catalunya en fotografia fotogravat.

els paisatges de la frança del vell continent pany d'en Zuloaga), els paisatges d'en Guinca, i altres.

Entre l'escultura és notable el bust número 55 «Cristiano», i entre les escasses obres d'arquitectura, el projecte d'edifici de la casa de la família de

Calabria, 107, 109.

Elas Vasco (núm. 158 i 159).
En resum: aquesta Exposició dels Artistes bascos, ha donat el coneixement de que, al costat del grup dels pintors catalans, hi ha a Espanya els pintors bascos, que es distinguen profundament d'aquests altres d'.

d'aquest alau de l'art pintoresco, senti-
mental i literari que perjudica tant les
bones aptituds d'alguns dels joves pin-
tors de Castella. Cal dir que la pintura
basca està potser més influïda que la

PRIMERA MEDALLA: BARCELONA 1907